

нала преди десетина години въ една отъ най-незаселенитѣ части на Сибирь. Единъ огроменъ метеоръ донесълъ на земята страшната вестъ, че едно небесно свѣтило е привършило пжтя си и се е разрушило.

Нашата земя е усѣяна съ такива метеори. Тѣ падатъ всѣки день, всѣки часъ, но никога досега хората не помнятъ да е падалъ толкова голѣмъ метеоръ. Падашитѣ звезди, или така нареченитѣ метеори, се състоятъ най-вече отъ желѣзо и други метали. То е известно като *небесно желѣзо* или *метеорно*. На земята има страни, гжсто усѣяни съ такова желѣзо, което хората събиратъ и обработватъ. Такава страна е Скандинавския полуостровъ.

Желѣзото на земята

Ако вземемъ единъ магнитъ и го посипемъ съ реченъ пѣсѣкъ, ще видимъ, че върху магнита ще останатъ прилепнали дребни игловидни частички, които ще го покриятъ отвсѣкжде и ще му дадатъ видъ на кадифе. Това сж малки частици отъ желѣзо. То не е чисто, но има неговитѣ свойства. Този опитъ показва, че на земята има желѣзо и то навсѣкжде.

Първобитнитѣ народи не сж познавали желѣзото. Кога е открито и кой го е открилъ, не се знае. Известно е само, че първи почнали да го обработватъ източнитѣ народи. Неговото откриване е направило превратъ въ културата на народитѣ и е преобразило външния видъ на земята. Въ различни съединения съ кислорода то се срѣща въ голѣмо количество. Има цѣли планини отъ желѣзна руда. Но не всички руди могатъ лесно да